

Til § 1

1) I *stk. 2, nr. 1* og *nr. 2* udgår ordene »inden overgivelsen af det købte«.

Til § 6

2) Ordene »ved forudgående aftale« udgår.

Til § 8

3) I *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »1.000 kr.«: », eller hvis kreditten er forbundet med omkostninger,«.

Til § 9

4) I *stk. 1* udgår ordene », i det omfang andet ikke er aftalt ved køkets eller kontoaftalens indgåelse«, og *stk. 2* udgår.

Stk. 3-9 bliver derefter stk. 2-8 (også i omtalen i stk. 1).

Til § 39

5) I *stk. 1, 1. pkt.*, udgår ordene »og en årlig rente af den til enhver tid værende restgæld, der svarer til Nationalbankens diskonto med et tillæg på 2 pct.«.

Til § 41

6) Efter *stk. 1* indsættes som nyt stykke:

»*Stk. 01.* Med bøde straffes den, der overtræder tilbagetagelsesbetingelserne i §§ 15, 21 og 25-27.«

Til § 42

7) *Stk. 1, 1. pkt.*, affattes således:

»Den, som driver virksomhed med salg på kredit, som er omfattet af loven, eller medvirker hertil, og som har drevet eller medvirket til at drive sådan virksomhed i grov strid med god forretningsskik i forhold til køberne, kan efter begæring af forbrugerombudsmanden ved en politisag frakendes retten til fortsat at drive den pågældende virksomhed eller til at drive den under visse former eller til at medvirke hertil, såfremt det udviste forhold begrunder nærliggende fare for misbrug ved udøvelse af virksomheden.«

Bemærkninger

Til nr. 1

Der ses ingen grund til, at loven ikke skal omfatte kreditkøb, hvor aftalen om kredit først indgås på et senere tidspunkt. Behovet for oplysning om vilkårene og for beskyttelse vil være nøjagtig det samme som det, der er begrundelsen for hele lovforslaget. Dertil kommer, at lovforslagets bemærkninger om overgivelsestidspunktet gør begrebet uanvendeligt eller i hvert fald usikkert som grundlag for lovens anvendelsesområde.

Til nr. 2

Ændringsforslaget tager sigte på, at loven heller ikke kan fraviges til skade for køberen ved efterfølgende aftale, hvor ministerens lovforslag kun tilsidesætter forudgående aftale herom.

Til nr. 3

Da et af lovforslagets hovedformål er at sikre oplysning om kreditomkostningerne, og da der foreligger eksempler på effektiv rente, der overstiger 60 pct., er varens pris ikke tilstrækkeligt grundlag for, om købet skal være underkastet lovforslagets bestemmelser. Derfor foreslås det, at lovforslagets oplysningspligt i øvrigt gælder, hvis kreditten er forbundet med omkostninger for køber.

Til nr. 4

Ved ændringsforslaget gøres fortrydelsesretten ufravigelig. Der henvises specielt til høringssvarene, hvor Københavns byret gør opmærksom på, at hvis den generelle fortrydelsesret i stk. 1 ikke er obligatorisk, vil den næppe blive særlig effektiv.

Desuden henvises til oplysningerne fra Forbrugerrådet (bilag 27 fra udvalgets behandling af lovforslaget i folketingsåret 1980-81), hvoraf det fremgår, at en ufravigelig fortrydelsesret indført i Vesttyskland i 1974 har givet udmærkede resultater, bl. a. et fald i antallet af retssager vedrørende afbetalingskøb, selv om det er relativt sjældent, at køberen faktisk benytter sin fortrydelsesret.

Desuden henvises til den i Forbrugerrådets skrivelse omtalte undersøgelse, hvorefter der kun i 1 pct. af de undersøgte danske detailforretninger ikke var nogen fortrydelsesmulighed for kunden. Det er selvfølgelig netop i forhold til denne sidste ene pct., at en ufravigelig fortrydelsesret er vigtig, og den vil ikke